

Válasz a „Benkő István“ cikke

A Bányász újság 22-i számában Benkő István sztahanovista vájáról volt szó, aki négy ízben kapott sztahanovista oklevelet, de „Kiváló bányász“ és magasabb kitüntetés nem.

Benkő István három ízben lett sztahanovista oklevéllel kitüntetve, 1952-ben kétszer, 1954-ben egyszer. Magasabb kitüntetés nem kaphatott egyrészt azért, mert a SZOT és a Minisztertanács 1009/1954. február hó 3. határozata kimondja, hogy azok a sztahanovista kitüntetések, amelyek 1954.

harmadik hónapja előtt lettek kiadva, érvényét veszítették, azonban a dolgozók továbbra is jogosak a viselésére.

A másik ok, hogy Benkő elvtárs teljesítménye hat hónapon keresztül nem volt folyamatos, tehát csak abban az esetben kaphatja meg a „Kiváló bányász“ jelvényt, ha a sztahanovista oklevél megszerzése után a további három hónapon keresztül is eléri a sztahanovista cím feltételeit.

Láng József
Munkaügyi Osztály vezetője.

Megjavítjuk az étkezés körülményeit

A lap április 29-i számában Deberle elvtárs aláírásával megjelent egy levél, amivel teljesen egyetértünk.

Tény az, hogy nem nagyon kedvelik a tésztaféléseket az üzemi konyhán étkezők. Azonban addig, amíg zöldfűszelék nem kaphatók, a változatosság kedvéért, kénytelenek vagyunk ilyen ételt adni. Hiszen minden nap burgo-

nyát, babot, lencsét, borsót, adni nem lehet.

Megfelel a valóságnak, hogy sokszor hideg az étel. Ezt megszüntetjük. Az evőeszközökben javulás már van, a jövő héten pedig már késeket is tudunk adni a nálunk étkezőknek.

Oláh János
üzemkormány vezetője.

SPORT

Elmaradt a győri mérkőzés

A Győrről sorakerülő bajnoki labdarúgó mérkőzésre a kijelölt játékvezető nem érkezett meg. Ezért kétszer 30 perces barátságos mérkőzést játszott a két csapat

egymással, melyet a győriek 5:3 (1:3) arányban nyertek meg. A palotai csapat góllal közül kettőt Kómvés, egyet Kovács szerzett.

Pápai Petőfi—Várpalotai Bányász II. 1:0 (1:0)

Április 30-án került lejátszásra a megyei bajnoki mérkőzés, amelyen a jobban játszó pápai csapat

megérdemelten vitte haza a két pontot.

Várpalotai Bányász ifj.—Pápai Petőfi ifj. 7:0 (1:0)

A rendkívül tehetséges fiatalokból álló ifjúsági csapatunk a második félidőben lehengette el-

lenfelét. Még így is sok gólhelyzetet hagytak ki a várpalotaiak.

Várpalotai Öregfiúk—Hajmáskéri Öregfiúk 2:2 (2:1)

A két csapat mérkőzésének sok derűs jelene volt. Az eredmény megfelel a játék képének, mert

a hajmáskériek technikásabban, a várpalotaiak lendületesebben játszottak.

Ernö-bánya—Ösi-bánya 3:0

A két bányamező barátságos mérkőzést játszott egymással.

Megérdemelten nyertek 3:0 arányban az Ernő-bányaiak.

A tröszt a helyi honvéd vegyes válogatottal mérte össze erejét. Az első mérkőzésen a tröszt győzött 4:3-ra, a visszavágón ezt a győ-

zelmet 6:2-es eredménnyel ismételte meg. Kékváltól lehetett tanulni a középcsatároknak, még az NB. II. csapatból is!

A péntek-mozgalmi versenynyilvánossága

Két héttel ezelőtt írtunk egy cikket a verseny nyilvánosságáról, amelyben helytelenül Ernő-bányát bíráltuk meg Ferenc-bánya helyett. A valóságban Ernő-bányán jól vezették a verseny nyilvánosságát, Ferenc-bányán meg elhanyagolták.

Amikor ezzel a helyreigazító kezdéssel elégtételt adunk az Ernő-bányaiaknak, örömmel állapíthatjuk meg, hogy a cikk hatása alatt mindkét bánya versenynyilvánossága jelentősen javult. Rendszeresen kiteszik a napi eredményeket, és azt a dolgozók érdeklődéssel olvassák.

Jó az ilyen javulás és örülünk, hogy az írásunk hasznos volt, segítette. Azonban azt szeretnénk elérni, hogy ez a jó munka ne kampányzerű legyen. Hogy a versenymozgalmi mindennapos állandó kiértékelése még ösztönzőbb hatású legyen, hogy a péntek-mozgalmat úgy értékeljék, hogy a bányászokat érdekeltté tegye a terv pénteki befejezésében.

Arról van szó ugyanis, hogy az Ernő-bánya, amely egyedül vezeti a péntek-mozgalmat, azt mutatja ki a tábláján, hogy hány százalékat ér el a bányász. Arra volna szükség, hogy írják ki a heti tervtől csilléskben és írják ki minden nap, hogy hol tart az illető bányász a terv teljesítésével, lássa, hogy hány csille lemaradása vagy előnye van mennyit kell még behoznia péntek estig. Ezzel nagy segítséget nyújthatnának a péntek-mozgalmaknak.

A Ferenc-bányaiak pedig azzal nyújtanának segítséget ha ők is nyilvánosságot adnának ennek a nagyszerű termelési mozgalmuknak.

Figyelő.

Bírósági hírek

Markotán László kocsi, ki a Vegyes-üzemnél volt alkalmazásban, lopás büntetésében 4 hónapi börtönbüntetésre ítélte a Veszprémi Járásbíróság. Markotán László deszkát lopott a bányától.

*

Fekete István volt várpalotai bányász, bányász-társától, Alföldi Tibortól és Fuchs Ferenc-től 400—400 forintot lopott el. Ezért 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte a Veszprémi Járásbíróság.

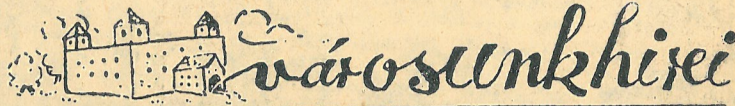
A vegyesüzem teljesítette áprilisi tervét

A vegyesüzem dolgozói jó napi eredményekkel harcolnak vállaltuk tervteljesítéséért. Kiváló eredmények születnek a faterlepen. **Burián János** brigádja 175 százalékat ér el. A vagonkirakóknál **Medve Károly** csapata az első 165 százalékkal, a fűrészesek versenyében **Csonka János** 158 százalékat ér el.

Kiváló eredmények vannak ezen a héten az iparos részlegnél is. **Rozskos József** asztalos csapata 151 százalékat ér el. **Somogyi Ist-**

ván vízvezeték szerelő brigádja 143 százalékat teljesít. Dicséret illeti őket odaadó, lelkiismeretes munkájukért. A **Stalter** festő brigád 148 százalékat, **Halasi József** lakatos brigád és **Kazó István** ácsbrigád 134, illetve 131 százalékat ér el.

A vegyesüzem dolgozói áprilisban is kiválóan teljesítették tervüket, ugyanezt várjuk tőlük májusban is, mert csak így tudunk a felemelkedés útjára lépni.

A temető ügy...

Az újság 22-i számában megjelent egy cikk „Temető vagy legerő?” címmel.

Igaz, sajnós, hogy a temető környékén lakó dolgozók számos figyelemzavaró ellenére ott legetetik kecskéiket, sertéseiket, ahol a sírok vannak. Nem törődnek azzal, hogy ez kegyeletlenség, meg büntetendő cselekmény a temetőben való legetetés. A Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága az idei várospolitikai tervbe fölvetve a temető kerítésének rendbehozását, de ezenkívül a Veszprém megyei Temetőkezési Vállalat is hajlandó a temetőket vállalati kezelésbe venni és megfelelő rendbentartásáról gondoskodni. Ez azonban úgy oldható meg, ha a temető tulajdonjogáról az egyházzal lemondanak, mert ez eddig nem volt a város tulajdonában.

Jelenleg temető átadása tárgyalás alatt van, és ha állami tulajdonba kerül a temető, felszámoljuk a jelenlegi, túrhelytelen állapotot. Addig pedig kérjük a jobbjézésű dolgozókat, ha legetetést vesznek észre a temetőben, jelentésük a városi kihágási bíróságnak, példás megbüntetés végett.

Balogh Sándor vb. elnök.

*

ÖNTÖZÉSSEL portalantják a várost. A kórház előtt oajozni fogják az utat, hogy a betegek nyitott ablaknál élvezhessék a napsütést. Nem száll be a por a nyitott ablakon keresztül hozzánk.

A VÁROSI TANÁCS közli, hogy május 11-én délután 6 órakor a III. ker. Tanácsházán A. Szabó József tanácsstag beszámolót tart.

A VIZVEZETÉK hálózatot 1000 folyóméterrel bővítik a második negyedévben. A Városi Tanács 30 ezer forintot költ erre a nagy létesítményre.

NAGY SEGÍTSÉGET nyújt a Tanács ebben a negyedévben a parasztság felé. Legelőknél állattartók rendbehozására kétezer forintot költenek, apaállat istállókatatorozására 5 ezer forintot. Ezenkívül a legelőknél lévő kútak mélyítése 10 ezer forintot vesz igénybe.

A HIRTELEN beköszöntött szép idő lehetővé tette a vendéglők kerthelyiségeinek megnyitását. Május 1-én nyitottak a város kerthelyiségei. A dolgozók a jó levegőn kellemesen tölthetik estéjüket.

VÁRPALOTAI Bányász

A Városi Pártbizottság hetilapja. Felelős szerkesztő: **Gara György**. Felelős kiadó: **Kertai Sándor**. Szerkesztőség: Várpalota Bányász-üzemkormány Nyomdai Vállalat, Veszprém. Felelős vezető: **Steltzer Ferenc**.

I

Vasárnap délután Várpalotán. Egy munkával teli hét újra elrepült és az emberek, a munka mozgatói most pihenéssel töltve idejüket, gyűjtik az erőt a következő hétre. Mit is lehet ilyenkor csinálni? Nézzük meg, hogy a várpalotai emberek hol és hogyan tudják eltölteni idejüket?

He belépsz a postán túli „Iboya”-ról elnevezett cukrászda nem túl nagyra méretezett helyiségébe, először a puli öltök szemébe. A pocokan csabítóan sorakoznak a különböző fajtájú inyenc italok és sütemények. Krémesek, indánerek, mignonok, torták sokasága. A bejáratnál balra hangosan hallgat a számológép, és az egy, az egyetlen kiszolgálónő bármennyire igyekszik, nem tud eleget tenni az igényeknek. — Mert az igények nagyok. — Kevesen ülnek most le, inkább magukkal viszik a süteményt. Az egyik tálcára 10 mignon, 5 krémese és négy tortaszélet kerül, és új tulajdonosa boldogan bukik ki az ajtón, kezében gyakorlatlan egyensúlyozva az értékes csomagot. A felszolgáló fáradhatatlan fürge ujjai már egy másik vevőnek csomagolják a megmaradt 10 mignont, közben valaki, a harmadik, aki ugyancsak erre tartott igényt, bosszúsán szól: „Hogy nekem mindig milyen pechem van!” — És így lehetne sorolni tovább ennek a különös ostromnak zűrzavaros történetét, aminek azonban több igen fontos tanulsága is van. Az első és a legörvendetesebb, hogy a várpalotai emberek szeretik a süteményt és megengedhetik maguknak még a nagyobbarányú vásárlásokat is. A másik pedig, hogy az „Iboya” cukrászda jelenlegi apparátusával nem képes eleget tenni a feladatának egy ilyen vasárnap délután. Ezekben az

Vasárnap este Várpalotán

esetekben, épp a fentebb soroltak figyelembe vételével nem ártana pótfelszolgálót is beállítani.

Mielőtt elhagynánk a cukrászdát, említsünk meg néhány szót a mást is. Nem jelentene különösebb kiadást a terem barátságosabbá, hangulatosabbá tétele. — Először is a falakat kellene újra festeni. Aztán idővel talán lehetne egy olyan felszolgálót is beállítani, aki az asztaloknál fogyasztókat elégtlenül ki. Egy rádió pedig a zenét hozná. A zene pedig a hangulatot. Nehogy tévedés történjen, nem zenés espressót hiányolunk — habár az sem ártana — hanem cukrászdát. De hangulatosat.

Bizony elrepült az idő. Az alkony kezd homályt veszíteni és csendben, anélkül, hogy észrevennéd, rádköszönt az este. A levegő virágok illatától nehéz és ha nem is poéta az ember, érzései, gondolatai most erősen keresik a lírát.

2

Ahogy azonban belépsz a „Bányász Étterembe” megszűnik ez a hangulat és az első pillanatban nagyon gyámoltalannak érzed magad. Szemeid idegesen kutatnak szabad helyért. Nem könnyű most ilyet találni. — A terem zsúfolásig megtelt. A felszolgálók biztos érzékkel cikáznak az asztalok között. Bizony akad dolguk elég. A belső helyiségben a zenekar. Egymást követik a dalok, hol szerelemről beszélő könnyű muzsika, hol meg fájdalmasan panaszoló cigányzene. Ugy, ahogy a gondolatok meg az érzések viharzanak ilyenkor az emberben a fehér asztal mellett. Szemben nagy társaság. Öregberek, fiatalok köz-

sen. Látszik, hogy munkatársak, talán éppen egy brigád tagjai. Beszélgetnek olyan figyelemmel és érdeklődéssel, ahogy csak azok az emberek tudnak, akiknek fontos, közös témájuk van. Most nincs duhajkodás, hangoskodás, vagy verekedés. Szórakoznak úgy, ahogy a rendes, komoly embereknek szórakozni kell. Milyen jó lenne, ha ez a mostani kép válna a jellemzőjévé a mi szórakozásunknak. Ezért kell harcolni, ki-nek-kinek a maga területén. A vendéglátó vállalatnak a sajátján.

Hangulatos helynek lehetne mondani ezt a „Bányász Éttermet”, de azt is hozzá kell tenni, hogy kicsi. — Még mindig az ajtóban állva folytatom a megfigyelést, és már jónéhányan — úgy látszik tapasztaltabbak mint én — visszafordultak az ajtóból. A tanulság: sokkal több lennének ebben a városban, akik szívesen elüldögélnének egy pohár sör mellett, választanák a szórakozásnak ezt a szép és nem is túlságosan költséges formáját. Nem nehéz azonban megállapítani, hogy ez a jelenlegi feltételek mellett még csak kívánság. De olyan kívánság, amire fel kell figyelni. Legyenek végre olyan helyek is, a meglévő kibővítésével, vagy új helyiségek berendezésével, ahol az idősebb korosztály is megtalálná az igényeinek megfelelő szórakozási.

3

Elég nagy terem a bányász kultúrterem. De most mégsem bizonyul elég nagygnak, és ezt talán a táncolók tudnák legjobban megmondani. Mintha az egész várpalotai fiatalok itt adót volna találkoztak. A bányász zenekar most táncot muzsikál. Fo-

rognak a fiatalok, pedig itt a tánc ismeretlen kívül még más művészet is kell. Reflex, megérzés, előre való számítási tudás, hogy az embernek a sarkai után legalább a cipője orrát ne tapossák le. A terem háttérő falakon túl ülnek a mamák és azok, akik vagy elfáradtak, vagy megrokkniak tánc közben. Az italmérés valahol a tereim balsarkában. — Mi lenne, ha néhány asztalt is beállítanának a hosszú folyosóra, ahol ülve is lehetne fogyasztani. Igaz ugyan, hogy a terem veszítene a tánciskola jellegéből, de sokkal meghittebb és hangulatosabb lenne. A gyors számot közben tangó követi, aztán újra egy gyors szám, amit egy sziv küld valakinek — természetesen egy másik szívnak. — Hadd küldjünk mi is valamit? Ez a kultúrothton sokat jelent a város életében és többé-kevésbé be is tölti a feladatát. Mégsem ártana azonban ilyen táncos rendezvények alkalmával néhány változtatással, egészen apró és könnyen megoldható változtatással szebbé, kényelmesebbé, és barátságosabbá tenni a szórakozni vágyó fiatalok időtöltését.

4

Eltelt a délután, eltelt az este is. Az emberek szállingózni kezdenek hazafelé. Három helyen jártunk, ahol különböző szórakozásokkal találkoztunk. — Nem sok hely, de valljuk be őszintén, hogy többről nem is igen lehetne írni. Eppen ezért és a fentebb felsoroltak figyelembevételével úgy gondoljuk, jogos és időszerű kérésnek tennének eleget, ha a Várpalotán élő emberek szórakozási lehetőségeit kibővítenék. Az életet, a szebb, gazdagabb és jobb életet a szórakozásnak, illetve a szórakozás feltételeinek is tükrözni kell.

Gaál Sándor.